

زنده ایم به امام

امام (ره) و مسأله تحقق اهداف انقلاب
در ساختار نظام
امام نهضت و نهاد

صفحه ۵

گفت و گوی «وطن امروز» با دکتر حشمت الله قنبری
در باره سیره رهبر کبیر انقلاب اسلامی

امید در سایه مردم باوری

سیره اخلاقی و سلوکی حضرت امام (ره) که مبنای همه کنش های سیاسی، اجتماعی، فردی و خانوادگی ایشان بود، چشمه زلال و باکی است که هر جرعه از آن، سیراب کننده عطش حق جوینان خواهد بود. اگر چه شرح جامع سیره اخلاقی و سلوکی حضرت امام در این مقال نمی گنجد اما سعی کردیم در گفت و گو با دکتر حشمت الله قنبری، پژوهشگر تاریخ اسلام، نگاهی اجمالی بیندازیم به خاص ترین و منحصر به فردترین ویژگی های شخصیت حضرت امام.

■ جناب دکتر قنبری! اگر بخواهید از مجموعه فضایل اخلاقی حضرت امام (ره)، منحصر به فردترین آنها را انتخاب کنید و برای ما شرح دهید، کدام یک از فضایل ایشان را بر می گزینید؟

ابتدا به روح بلند امام بزرگوار درود می فرستم و از خداوند متعال درخواست می کنم بر علو درجات آن شخصیت کم نظیر و والامقام بیفزاید و ملت بزرگ ایران را در صیانت از میراث گرانبهای او راهنما و دستگیر باشد. از شما هم به خاطر فرصتی که برای این بنده فراهم آوردید ممنونم. معمولاً در مناسبت های مربوط به امام و انقلاب در رابطه با امام و انقلاب پرشکوه و موارث گران سنگ او فراوان سخن گفته می شود و من با اجازه شما تصمیم دارم در رابطه با چند مورد از ویژگی های منحصر به فرد آن حضرت به اقتضای حال و احوال این روزهای کسور چند جمله ای را عرض کنم، چرا که معتقدم تمسک و رنگ گرفتن از ارزش ها و خصایل و ویژگی های امام هم وظیفه ماست و هم اسباب هدایت و سعادت ماست و هم در پرتو تبیین این قبیل فضایل سره از ناسره تمییز داده می شود. حضرت امام ۲ ویژگی ممتاز و به ظاهر متفاوت از یکدیگر را در خود جمع کرده و به معنا رسانده بود؛ یکی اتکا به خداوند متعال و خدایابوری مطلق و دیگری مردمداری خالص و بی منت. عبودیت و بندگی ناب امام او را به یک امت واحد تبدیل کرده بود. خودش به تنهایی نماد و نشان حقایق توحیدی و اسلامی بود و با عمل جامع به مقررات بندگی و عبودیت به رکن جریان مواج تدین خواهی و ایمان طلبی در میان پیروان همه مکاتب توحیدی تبدیل شد. او در خدایابوری و اعتماد به الطاف الهی چنان ظرفیتی پیدا کرده بود که از یک سو جز اراده و حاکمیت حق متعال را باور نداشت و از طرف دیگر در عین عظمت و عزتی که خدا به او مرحمت فرموده بود، هیچ شأن و موقعیت و منزلت خاصی را برای شخص خودش قائل نبود. ضمن اینکه در ذیل این عبودیت و اخلاص کم نظیر حتی برای یک لحظه نه تنها از اعتماد و ارادت ناب او به مردم به عنوان عیال الله کم نشد بلکه مردم را عالی ترین سرمایه الهی برای طهارت اجتماعی و صیانت از ارزش های اسلامی و انسانی می دانست. از روزی که علم مجاهدت را بر فراشت تا روزی که از دنیا رفت، این ۲ ویژگی استثنایی در امام حتی برای یک لحظه دچار تزلزل و تخفیف نشد. این ۲ ویژگی منحصر به فرد امام را در موقعیتی قرار داد که با تب امام، جامعه ملت به می شد و نظم و نسق معمول دولتمردان و مهتران احاد طبقات جامعه از هم می پاشید و اساسا فکر زندگی بعد از امام برای همگان سخت و غیر قابل تصور شده بود. اما وضعیت خود امام فرق می کرد، او عمق و وسعت این همه دل بستگی را درک کرده بود اما بندگی مخلصانه او را چراغ راه و سند هدایت و ارتقای ایمان مردم قرار داده بود.

ادامه در صفحه ۶